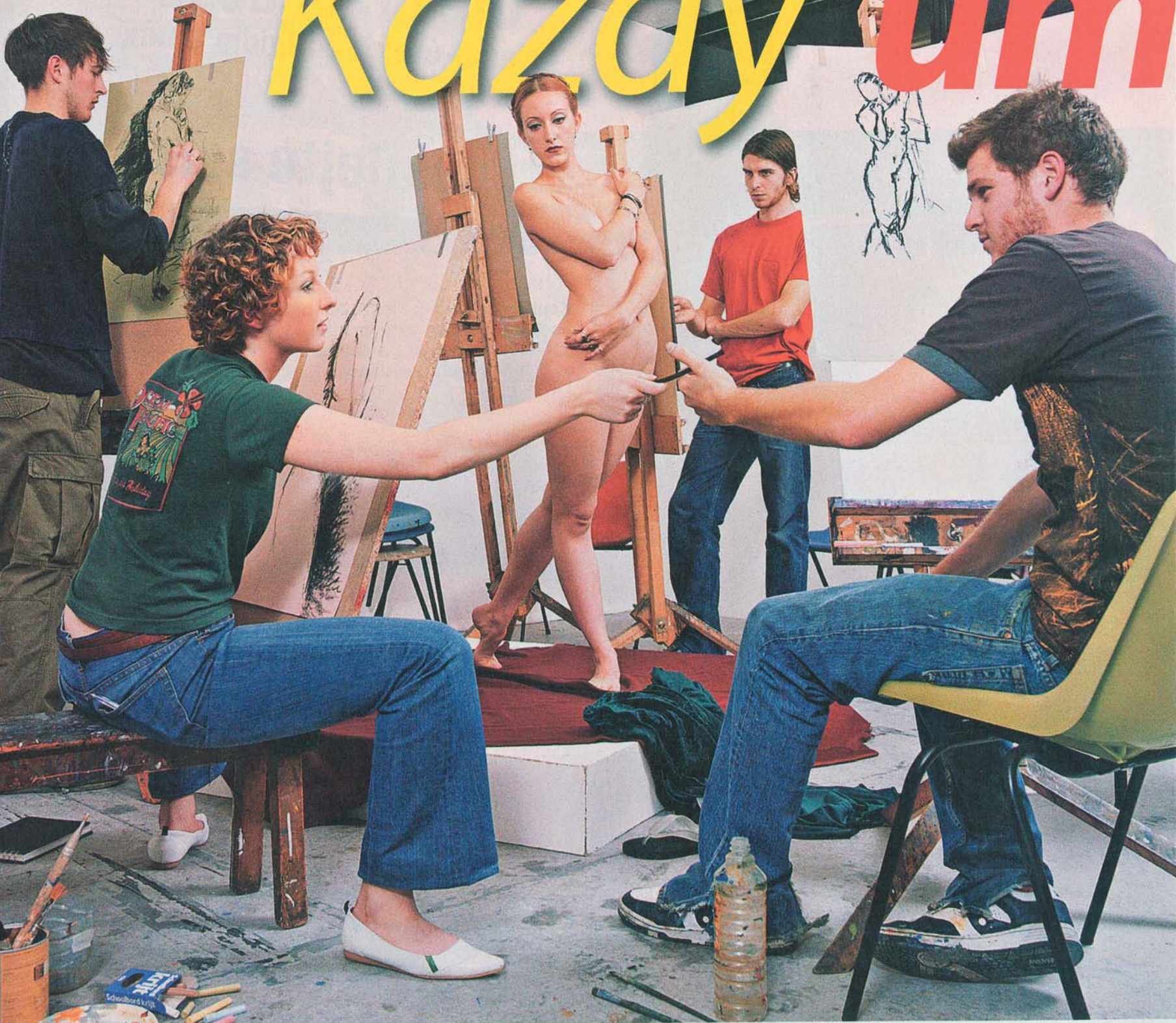

Každý umí kreslit!

...ní to jako výjev ze science fiction
...jako totální kreslířské dřevo přijdete
...ěkam, kde z vás během dvou dnů vytvoří
...měř profika. Nevěříte? Měli byste!

Když jste byli malí, pastelky, barvičky a výkresy pro vás byly přirozené hrubá jako spánek nebo hry s ostatními dětmi, malování bylo velká legrace a vaši rodiče nadšeně jásalí

nad každým novým výtvořem. Jenže pak přišla škola, rozdíly mezi výtvarnými produkty vás a vašich spolužáků se propastně prohlubovaly a paní učitelka výtvarky se taky nevtvářila, že ve vás vidí nadějněho budoucího umělce. To na sebevědomí moc nepřidá, stres, ač podvědomý, udělá svoje a v mozku se spustí něco jako záklopka, která „úspěšně“ zablokuje onu kreativní

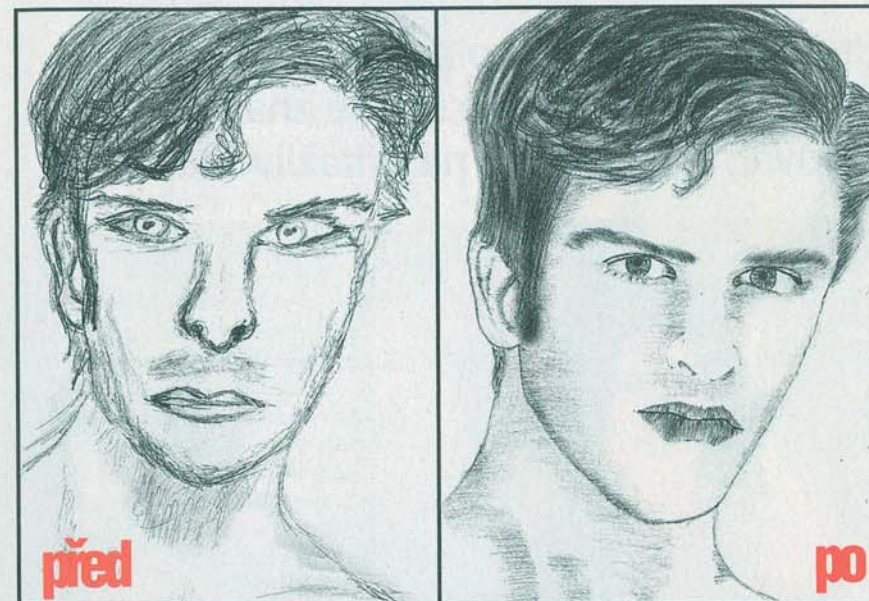
logiku. A z toho vznikají výroky typu: „Kreslit? Já? Nikdy! Neumím!“ Když se ale odprostíte od těchto předsudků, zjistíte jednu věc – stejně jako jste se naučili číst, psát nebo počítat, naučíte se i kreslit – jen musíte vědět jak na to!

KDE SE VZALO, TU SE VZALO...

Kreslení pravou mozkovou hemisférou vzniklo na základě poznatků z nauky o mechanických zákonitostech pohybového ústrojí člověka. Tuto metodu rozvinula Američanka Betty Edwardsová, která se rozhodla pomoci znovu objevit lidem jejich skryté potenciály. Podle ní k tomu, aby člověk

zvládl realisticky kreslit, stačí ovládnout jen pár základních věcí – tou nejdůležitější je vidět svět okolo sebe tak, jak skutečně je. Chce to rozeznat hrany, prostor, světlo se stínem, zbavit se předsudků a vnímání pomocí zažitých symbolů. Musíte se dívat a synchronizovat práci pravé a levé hemisféry a umělec ve vás se probudí. Vaše sebevědomí vzroste, kreativita se probere a vy objevíte nový koníček – nebo se třeba připravíte na talentové zkoušky či si jen splníte dávný sen „něco umět“. Jenže ono se to lehce řekne, ale bez pomoci to jde těžko, proto není od věci zkusit to pod odborným vedením – takže **hurá na kurz!**

Foto: isifa (1), isifa/gettyimages (2), profimedia.cz (1), archiv (4)

A tady je mé veledílo – nejprve si dobře prohlédněte první obrázek, ten vznikl asi tak tři minuty po začátku kurzu, poté, co jsem se já – nevěříci Tomáš – chopila tužky a papíru. A ten druhý... Hmm, co na něj říkáte? Vidíte ten rozdíl?

VYZKOUŠELI JSME ZA VÁS – A PRO VÁS!

Asi tak jako každému, kdo si přečte základní informace o kreslení pravou mozkovou hemisférou, ani mně se nejdřív nechtělo moc věřit, že to funguje. Vzhledem k tomu, že veškeré kreslicí potřeby jsem odložila před mnoha lety v lidové škole umění a mé další dovednosti v tomto směru se omezily na stručné náčrtky, nezbylo mi než kurz na vlastní kůži vyzkoušet. Chcete vědět, jak to dopadlo, jaké to bylo a jak se objevování mé dovednosti (ne)dařilo? Pak čtěte dál!

POJĎTE, MILÝ PANE, BUDEMĚ SI HRÁT!

Je sobota ráno a já plna elánu a zvědavosti (a bez přezuvek, které jsem si samozřejmě zapoměla), zvoním u dveří jednoho pražského domu. Otevírá mi

Další účastnice kurzu a její výtvoř – autorka, paní Ludmila, možná nepatřila úplně k nejmladším, ale rozdíl na jejich obrázcích před kurzem a po kurzu jsou asi nejvíce patrné. No jo, kreslicí dovednosti (a vášně) kvetou přece v každém věku!

moje kreslicí guru na příští dva dny, tedy mladá, sympatická lektorka, která se představuje jako Pavla (nebo též Aranka – jak kdo chce). Následně jsem vybavena kávou, tužkou, gumou a papírem – a zběsilá kreslicí jízda může začít!

UF, TY ZAČÁTKY JSOU TEDA PĚKNÁ DŘINA!

Jako osoba s naprostým nedostatkem trpělivosti, nedej, bože, přesnosti, jsem první okamžiky vnímala jako výlet na jinou planetu. Mžourání na papír, spousta záhadných cvičení, čar, čárek a črtů. Od přírody navíc nejsem obdařena schopností prostorově vnímat, takže kupříkladu hned jedno z prvních cvičení – kresba „negativu“ předmětu – pro mě představovalo utrpení přirovnatelné ke středověké tortuře. Naštěstí zasáhla trpělivostí (pravděpodobně nadměrně) obdařená lek-

torka Pavla a pomocí pár figlů mi vysvětlila ten správný pohled na věc – a tak, světe, div se, i já, „prostorově téměř slepá“ jsem přestala vyšilovat, prozřela a židli (i když značně kulhavou) stvořila.

VYDRŽET, NEVZDÁVAT SE – ONO TO PŮJDE!

Brzo jsem se zbavila i vtíravého pocitu, že jsem se nějakým omylem ocitla na hodině deskriptivní geometrie – přece jen, tam to nevoní po kadidle a neservíruje se bylinkový čaj. Navíc už první den večer na mě ze spleti čar pod mýma rukama vykouklo cosi, co by se dalo (ideálně z dálky) nazvat jako člověk. A nevypadal tak špatně, jak jsem „logicky“ očekávala. I když, nebyť snad i skrz stěny vidících očí Pavly a jejích profesionálních malířských grifů a rad (a mnohdy i fyzických zásahů do mého díla), čert ví, jak by to dopadlo. Domů jsem se vracela totálně vyčerpaná, ale nemohla jsem se dočkat druhého dne, kdy mělo přijít rozehřešení neboli reálný důkaz, že to jde – portrét člověka podle předlohy. Přesto mě neopustila jistá dávka skepse, to se asi ozývala ta levá racionální hemisféra, která se ptala, zda je to vůbec možné, naučit se tak rychle (a navíc hezky) kreslit.

PŮLKU KURZU MÁME ZA SEBOU, CO DÁL?

Další den jsem tak jako všichni účastníci intenzivně pracovala na svém portrétovém veledíle. Tedy na fotce muže, kterou jsem si vybrala. Nestyděla bych se proces tvorby označit přímo jako těžký porod – je to celkem fuška, sedět, neodbíhat, soustředit se, ale pracovní zápal mi moc nedovolil polevit či se zastavit. A na papíře se postupně objevily oči, rty, nos a nakonec obličej. V porovnání s mým prvním pokusem v úvodu kurzu vypadal můj výtvoř úplně jinak – kdybych chtěla pochválit sebe samotnou, řekla bych, že skoro lidsky a živě. Ale to už za mě asi mluvila odblokovaná pravá hemisféra. Na své celodenní dílo jsem byla náležitě pyšná, pořád se mi nechtělo věřit, že něco takového jsem mohla zplodit já, vlastníma rukama!

ZÁZRAK JE TU, STALA JSEM SE „UMĚLKYNÍ“, JUPÍ!

Přesto jsem si říkala, že bez pomoci Pavly nic takového jako kreslit realitu už nedokážu, že to bylo jen na kurzu, že na to dál nebudu mít ani chuť, jenže... K mému vlastnímu údivu mě hned den nato nohy zavedly do obchodu s výtvarnými potřebami a ještě tentýž večer jsem si málem překousla špičku jazyka, když jsem pilně kreslila novou tužkou svůj první samostatný portrét. Celou dobu jsem si v duchu připomínala slova lektorky – vidět věci tak, jak jsou. A co bylo nejlepší, ono to fungovalo!!! Úplně samo! Tu radost a nadšení jde jen těžko popsat slovy, ale začala jsem věřit – prostě, musíte to taky zkusit, stojí to za to!

■ I. Zemánková

HRAJTE a získejte novou dovednost!

Zaujala vás metoda kreslení pravou hemisférou? Tři z vás mohou vyhrát dvoudenní kurz! Stačí jen odpovědět na soutěžní otázku!

Otázka: Víte, co to v překladu vlastně znamená slovo hemisféra? Je to:

A) POLOKOULE
B) JINÝ PROSTOR

3x

Pro všechny, koho cokoliv na téma kreslení pravou mozkovou hemisférou zajímá, jsou tu bezva stránky www.witchcraft.cz. Kurzy probíhají na mnoha místech i mimo Prahu, vše o cenách, termínech a průběhu se dozvíte na výše uvedených stránkách.

Odpověď zašlete jako SMS na tel. č.: 900 15 08, zadejte tvar CH 29 A nebo CH 29 B. 1 SMS = 8 Kč.